

Dalvisan

Folkmelodi

En röst

Om som-ma-ren skö-na, när mar-ken hon
Från Tu-na-å strand åt Gag-ne-mäns

gläds vid Da-la två äl-var-na vi-da.
näs hur fa-gert att ro och att ri-da!

Alla

Gud gläd-je och styr-ke de män, som där bo,
oid äl-vom på berg och i da-lom.

- 2 Där hörs en förnöjelig näktergalssång,
och djuren i lunderna gånga.
Vid Åhl utmed land, på sjö och på strand
om vårtiden leka så många.
Gud glädje och styrke ...
- 3 Vid Leksand där möter man Siljanom,
den sjö sig så vida utsprider,
i fyra de delar, som löpa runt om,
men österut Rättviken vrider.
- 4 Från Rättvik och Ore man färdas också
till Moramäns nöjsamma stränder.
Ditupp ifrån Falun de handels män gå
så sjöleds som ock uppå landen.

- 5 Där haver vår Sol formerat en ö,
som Siljan så kärligt omfamnar,
där tusentals fiskar da lämna sitt frö
i gräsrika vikar och hamnar.
- 6 Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.
- 7 Från Öster- till Västerdalmännernas bo
man kommer och där får beskåda
båd Lima och Malung och Äpplebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.
- 8 Så äro belägne till vatten och land
de skönaste Dalar i Svea.
Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.
- 9 Guds ande i Norlanden vilar nu sig,
ja längst upp i världenes ända!
Vår himmelske Fader, vi rope till dig:
Du värdes din nåd till oss sända!
- 10 Allt detta blev fattat en midsommarsdag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by med lust och behag
bland blomstrande, grönskande sängar.

Andreas WALLERIUS (1615-1663), 1660
„Dalavägvisaren“

Dalvisan

Folkmelodi

En röst

1

Om sommaren sköna,
när marken hon gläds,
vid Dala två älvarna vida.
Från Tunaå strand
åt Gagnemäns näs
hur fagert att ro och att rida!

Alla

Gud glädje och styrke de män
som där bo,
vid älvom, på berg
och i dalom.

2

Där hörs
en förnöjelig näktergalssång,
och djuren i lunderna gånga.
Vid Åhl utmed land,
på sjö och på strand
om vårtiden
leka så många.

3

Vid Leksand där
möter man Siljanom,
den sjö sig så vida utsprider
i fyra de delar, som löpa runt om,
men österut Rättviken vrider.

4

Från Rättvik och Ore
man färdas också
till Moramäns nöjsamma stränder.

Ditupp ifrån Falun de handels män gå
så sjöleds som ock uppå landen.

Volksweise

eine Stimme

In der schönen Sommerzeit,
wenn die Erde auflebt,
in Dalarna die zwei weiten Ströme.
Vom Ufer des Tuna-Bachs
bis zur Landzunge von Gagnemän
wie schön zu rudern und zu reiten!
Alle

Gott erfreue und styrke die Männer,
die da wohnen
an Strömen, auf den Bergen
und in Tälern.

Dort wird gehört
ein vergnügliches Nachtigallenlied,
und Tiere in den Hainen gehen.
Bei Åhl zu Land,
auf dem See und am Ufer
in der Frühlingszeit
sich paaren (*wörtl.* spielen) so viele.

Bei Leksand
stößt man auf den Siljansee,
dem See, der sich so weit ausbreitet
in vier Teilen, die rund herum laufen,
doch östlich erstreckt sich die
Rättvikbucht.

Von Rättvik und Ore
fährt man auch
zu den vergnüglichen Gestaden
der Leute von Mora.

Hinauf von Falun die Kaufleute ziehen,
sowohl auf dem Seeweg als auch
zu Land.

5

Där haver vår Sol
formerat en ö,
som Siljan så kärligt omfamnar.
där tusentals fiskar da lämna sitt frö
i gräsrika vikar och hamnar.

6

Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.

7

Från Öster-
till Västerdalmännersnas bo

man kommer och där
får beskåda
båd Lima och Malung
och Äppelebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.

8

Så äro belägne
till vatten och land
de skönaste Dalar i Svea.

Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.

9

Guds ande i Norlanden
vilar nu sig,
ja längst upp i världenes ända!
Vår himmelske Fader, vi rope till dig:
du värdes din nåd till oss sända!

10

Allt detta blev fattat
en midsommarsdag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by
med lust och behag

bland blomstrande, grönskande sängar. in blühenden grünenden Wiesen
(*wörtl.* Betten).

Da hat unsere Sonne
gebildet eine Insel (Sollerön),
die der Siljansee so liebevoll umarmt,
wo tausende Fische absetzen ihren Laich
in schilfreichen Buchten und Häfen.

Von Vänjan und Orsa bis Älvdalen
und dann über die Berge nach Särna,
wo Elche und Rentiere zu tausenden
in den Wäldern verweilen so gerne.

Von (der Heimat) der Leute am Öster(dalälvs)
bis zur Heimat der Leute am
Västerdalälvs

gelangt man, und dort
bekommt man zu sehen
sowohl Lima als auch Malung
und Äppelebo,
sowie auch Järna, Nås, Floda.

So sind gelegen
zwischen Wasser und Land
die schönsten Täler in Svealand.
Wer auch immer dieses Land besucht,
so kann erfahren viel mehr.
(= Schau dieses Land mit eigenen Augen
an und du wirst mehr sehen.)

Gottes Geist im Nordland
ruht sich nun aus,
ganz weit weg oben am Ende der Welt!
Unser himmlischer Vater, wir rufen zu dir:
du mögest deine Gnade zu uns senden!

All dieses wurde gedichtet
an einem Mittsommertag
auf Moras vergnüglichen Festwiesen,
bei Utmelands Dörfern
mit Lust und Behagen